

**Universitat de les
Illes Balears**

Facultat de Psicologia

Treball de Fi de Grau

Regulació emocional, joc d'apostes i diferències entre homes i dones

Maria Salvà Martorell

Grau de psicologia

Any acadèmic 2021-22

Treball tutelat per Elena Gervilla García

Departament de Psicologia

Paraules clau del treball: Apostes, sexe, dificultats de regulació emocional, població universitària

RESUM

Aquest estudi té com a objectiu comparar la diferència en dificultats de regulació emocional, a partir de l'escala DERS, entre estudiants de la Universitat de les Illes Balears que han participat en jocs d'apostes els darrers 12 mesos i els que no. A més, analitzar si aquesta diferència es dona de forma diferent entre homes i dones. Els resultats indiquen que a població universitària no clínica, les dificultats en regulació emocional no representen un factor de risc per implicar-se en jocs d'apostes. L'estudi permet detectar la necessitat de profunditzar en aquesta àrea fent-ho amb població clínica però amb edats compreses entre 18 i 26 anys.

ABSTRACT

The aim of this study is to compare the difference in emotional regulation difficulties, based on the DERS scale, between students from the University of the Balearic Islands who have taken part in gambling over the last 12 months and those who have not. Also, analyze whether this difference is different between men and women. The results indicate that in a non-clinical college population, difficulties in emotional regulation do not represent a risk factor for engaging in gambling. The study allows us to detect the need to delve into this area by doing it with a clinical population aged between 18 and 26 years.

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ.....	4
MÈTODE.....	7
PARTICIPANTS.....	7
INSTRUMENTS.....	7
PROCEDIMENT.....	8
ANÀLISI ESTADÍSTIC.....	8
RESULTATS.....	9
DISCUSSIÓ.....	23
CONCLUSIONS.....	28
Referències.....	29

INTRODUCCIÓ

Segons la darrera enquesta EDADES (PNSD, 2019), durant l'any 2019-2020, un 60,2% de la població d'entre 15 i 64 anys va apostar doblers a jocs d'apostes de forma online o presencial.

Aquest percentatge és major en homes (63,5%) que en dones (56,9%). No obstant, en ambdós casos la xifra resulta preocupant. Tot i que continua sent majoritari el joc d'apostes de forma presencial, a l'any 2019 es va duplicar la prevalença de joc online.

Entre la població de 15 i 64 anys que ha jugat doblers de forma online o presencial entre els anys 2019 i 2020, les loteries representen el tipus de joc presencial més utilitzat (94,4%) i les apostes esportives són les més prevalents d'entre el joc online (50,1%).

Segons l'enquesta EDADES (PNSD, 2019), Un 38,5% de la població d'entre 15 i 64 anys gasta cada dia entre 6 i 30€ al joc online; aquest percentatge és d'un 45,7% al joc presencial. Cal destacar que el percentatge de jugadors/es que gasten més de 300€ en un dia és major en el joc online (3,1%) que en el presencial (1,1%).

Aquest tipus de joc amb doblers pot convertir-se en problemàtic i persistent i provocar un deteriorament clínicament significatiu. El DSM-V classifica el "Trastorn per joc" dins el capítol de "Trastorns relacionats amb substàncies i trastorns addictius", ja que els jocs d'apostes activen el sistema cerebral de recompensa de forma similar a les addiccions amb substàncies. Aquest comportament addictiu també implica l'experimentació de símptomes d'abstinència (estat d'ànim disfòric, insomni, irritabilitat) així com plaer i alleugeriment de tensió quan es duu a terme la conducta (Figuerola i Gómez San Luis, 2020). Dins el llistat de criteris apareixen els dos següents destacables per l'objectiu d'aquest treball (American Psychiatric Association, 2013): ha fet esfor-

ços repetits per controlar, reduir o abandonar el joc, sempre sense èxit; sovint aposta quan sent desassossec (per exemple, desemparament, culpabilitat, ansietat, depressió).

Ambdós criteris estan relacionats amb les habilitats de regulació emocional. Segons Gross (1998), la regulació emocional inclou tot un conjunt de processos voluntaris o involuntaris mitjançant els quals les persones intenten modular com experimenten i expressen les seves emocions. L'existència de dèficits en regulació emocional implica dificultats en el control de les reaccions que es generen davant sentiments negatius així com dèficits per cercar estratègies que resultin adequades (Estévez, Jáuregui i Macía, 2021). A l'estudi d'Estévez et al. (2017) s'analitzà la relació entre conductes addictives (amb substàncies o comportamentals) i la regulació emocional, observant una relació positiva entre ambdós. Això suggereix que les persones amb dèficits de regulació emocional s'involucrarien en comportaments addictius com els jocs d'apostes com a forma d'evitar o gestionar les emocions desagradables. El vincle entre addiccions comportamentals i mecanismes d'afrontament associats amb l'evitació també és observat a l'estudi de Estévez, Jauregui i Lopez-González (2019). A l'estudi d'Estévez et al. (2021) s'observà també una correlació positiva entre regulació emocional, impulsivitat i trastorn de joc.

La socialització diferencial que viuen homes i dones des de que neixen té conseqüències sobre la capacitat de regulació emocional. A l'estudi de Sancho et al. (2019), es detectà en les dones una major capacitat per desenvolupar estratègies adaptatives davant les emocions viscudes. De fet, es va trobar una major tendència per part dels homes d'evitar o intentar suprimir les experiències emocionals, a diferència de les dones, que mostraven una major tendència a expressar les seves emocions. No obstant, és important destacar que aquest estudi es va realitzar a partir d'una mostra de participants amb una mitja d'edat de 41.3 anys, on el 93% eren homes.

Segons Ibáñez (2014), els factors de risc per desenvolupar un trastorn per joc són diferents en homes i dones. Concretament, en homes està més relacionat amb la impulsivitat; en dones està més relacionat amb sentiments de soledat i tristesa. No obstant, altres estudis no tenen en compte les possibles diferències de gènere en la valoració de la regulació emocional com a factor de risc per desenvolupar un comportament addictiu relacionat amb el joc d'apostes (Månsson, Molander, Carlbring, Rosendahl i Berman, 2022; Estévez et al., 2021; Marchica, Keough, Montreuil i Derevensky, 2020).

És important destacar que a l'adolescència i als anys previs a l'edat adulta hi estan implicats processos psicosocials que poden jugar un paper en la tendència a implicar-se en conductes de risc, com són la inestabilitat o l'exploració de possibilitats (Marchica et al., 2020). Per això, autors i autores com Estévez et al. (2021) han estudiat la relació entre regulació emocional i joc d'apostes a població d'educació secundària. També s'ha estudiat a població universitària, com és el cas de Torrado et al., (2020), a Portugal, o de Jara-Rizzo, Navas, Catena i Perales (2019), a Equador. Tenint en compte la importància de que els programes de prevenció s'abordin des d'una perspectiva de gènere, consider rellevant fer un anàlisi de com la variable dificultats de Regulació Emocional funciona com a factor de risc per dur implicar-se en jocs d'apostes online o presencial, observant com es comporta de manera diferent en homes i dones, en edat universitària.

Per tot això, el principal objectiu d'aquest treball és avaluar la possible relació entre les dificultats de regulació emocional i la participació en joc d'apostes (online i presencial) en edat universitària. En segon lloc, es pretén analitzar si aquesta relació es dona de forma diferent en funció del sexe. Per assolir aquests objectius, es posaran a prova les següents hipòtesis:

1. Les persones amb majors dificultats de regulació emocional presentaran major tendència a involucrar-se amb joc d'apostes.
2. Les dificultats de regulació emocional afectaran de manera diferent en homes i dones alhora de involucrar-se amb joc d'apostes.

MÈTODE

PARTICIPANTS

La mostra està composta per 116 joves estudiants de la Universitat de les Illes Balears. Varen participar 53 homes (45,7%) i 63 dones (54,3%), d'edat compresa entre els 18 i 26 anys (homes: $M=19.15$, $DE=1.66$; dones: $M= 18.97$, $DE=1.22$).

INSTRUMENTS

Variables sociodemogràfiques: Inclou edat, gènere i educació.

Escala de dificultades en la Regulación de las Emociones (DERS) (Gratz i Roemer, 2004):

Aquesta escala ha estat adaptada al castellà gràcies a Hervás i Jódar (2008). Avaluja diferents àrees de la desregulació emocional a partir de 28 ítems amb una escala Likert de 0-5 punts (Gairebé mai - Quasi sempre). Aquestes àrees són: Descontrol emocional, Rebuig emocional, Interferència quotidiana, Desatenció emocional i Confusió emocional.

Variable dicotòmica haver participat en jocs d'apostes els darrers 12 mesos: a partir de

l'ítem "¿Has participat en jocs d'apostes en els últims 12 mesos?".

PROCEDIMENT

Per poder dur a terme la recollida de dades es va assistir de forma presencial a 9 aules de diferents facultats de la Universitat de les Illes Balears. Prèviament s'havia contactat amb els professors i les professores d'aquestes assignatures per acordar el dia. A les aules es va explicar la voluntarietat i anonimat que comportava la participació a l'estudi. Les dades es recolliren a través d'un qüestionari en línia, que es va administrar juntament amb altres qüestionaris, ja que formava part d'un estudi més gran. La durada completa era de 40 minuts.

L'estudi va ser aprovat pel comitè d'ètica de la Universitat de les Illes Balears (CER: 191CER21).

ANÀLISI ESTADÍSTIC

L'anàlisi estadístic es va dur a terme mitjançant el programa estadístic informàtic SPSS. Donat que la prova de Shapiro-Wilk indicava no normalitat de la mostra, es va optar per seguir la via no paramètrica per fer la comparació de medianes, amb la prova U de Mann Whitney.

En primer lloc, es varen calcular les puntuacions totals de cada factor de l'escala DERS, així com la puntuació total de l'escala. Per fer-ho, en un primer instant es varen recodificar els ítems 1, 2, 6, 7 i 9 de l'escala DERS, invertint-ne la puntuació. Seguint l'article de validació de l'escala DERS en castellà (Hervás i Jódar, 2008), el factor Descontrol emocional va resultar de la suma dels ítems 3, 13, 14, 15, 17, 22, 25, 26 i 28; el factor Rebuig emocional dels ítems 10,11, 18, 19, 20, 23 i 24; el factor Interferència quotidiana dels ítems 12, 16, 21 i 27; el factor Desatenció emocional dels ítems invertits 2, 6, 7 i 9; el factor Confusió emocional dels ítems 1 (invertit), 4, 5 i 8.

A continuació, es va a dur a terme la comparació de medianes de cada factor amb els que sí havien apostat i els que no. Aquesta comparació es va realitzar entre tota la població i, llavors, segregant la mostra per sexe (home-dona). Finalment, es va segregar el grup en funció dels que sí havien apostat i els que no, per poder calcular si hi havia diferències significatives de dificultats de regulació emocional entre homes i dones. Aquestes comparacions també es varen realitzar tenint en compte la puntuació total de l'escala DERS.

RESULTATS

Del total d'homes que varen participar a la recollida de dades, 12 havien participat a jocs d'apostes els darrers 12 mesos (22,60%); mentre que 41, no (77,40%). De total de dones, 9 havien participat (14,30%), 54 no (85,70%). A la Taula 1 es recullen les puntuacions obtingudes a cada factor de l'escala DERS, així com les relatives a la puntuació total de la mateixa escala

Taula 1

Estadístics descriptius dels factors i la puntuació total de l'escala DERS

Variables DERS		Mitjana	DE	Mediana	Rang	Rang interquartílic
DE	Home	16.45	6.96	15	31	10.0
	Dona	20.24	8.26	18	30	14.0
RecE	Home	14.02	7.06	11	25	12.0
	Dona	18.41	8.49	17	28	14.0
IC	Home	10.98	4.68	10	16	7.0
	Dona	12.40	4.70	12	16	8.0

DesatE	Home	10.38	3.51	11	14	5.0
	Dona	10.67	3.77	10	14	6.0
CE	Home	8.36	2.88	8	15	3.5
	Dona	10.10	3.33	10	13	5.0
TOT DERS	Home	61.81	19.32	62	80	31.0
	Dona	73.76	22.96	71	89	35.0

Nota. DE= Descontrol emocional; RecE=Rebuig Emocional; IC=Interferència quotidiana; DesatE=Desatenció emocional; CE=Confusió emocional; TOT DERS=Puntuació total DERS.

En primer lloc, es descriuen els resultats obtinguts a les comparacions de les medianes de cada factor de l'escala DERS entre les persones que han participat i no han participat en jocs d'apostes els darrers 12 mesos.

La prova U de Mann-Whitney senyala que no existeixen diferències significatives entre les medianes de les persones que han apostat i les que no els darrers 12 mesos al factor Descontrol emocional, $U=902.5$; $p=0.495$.

Tampoc s'observen diferències significatives entre les medianes obtingudes al factor Rebuig emocional entre el grup de persones que sí ha apostat i el que no, $U=763$; $p=0.092$.

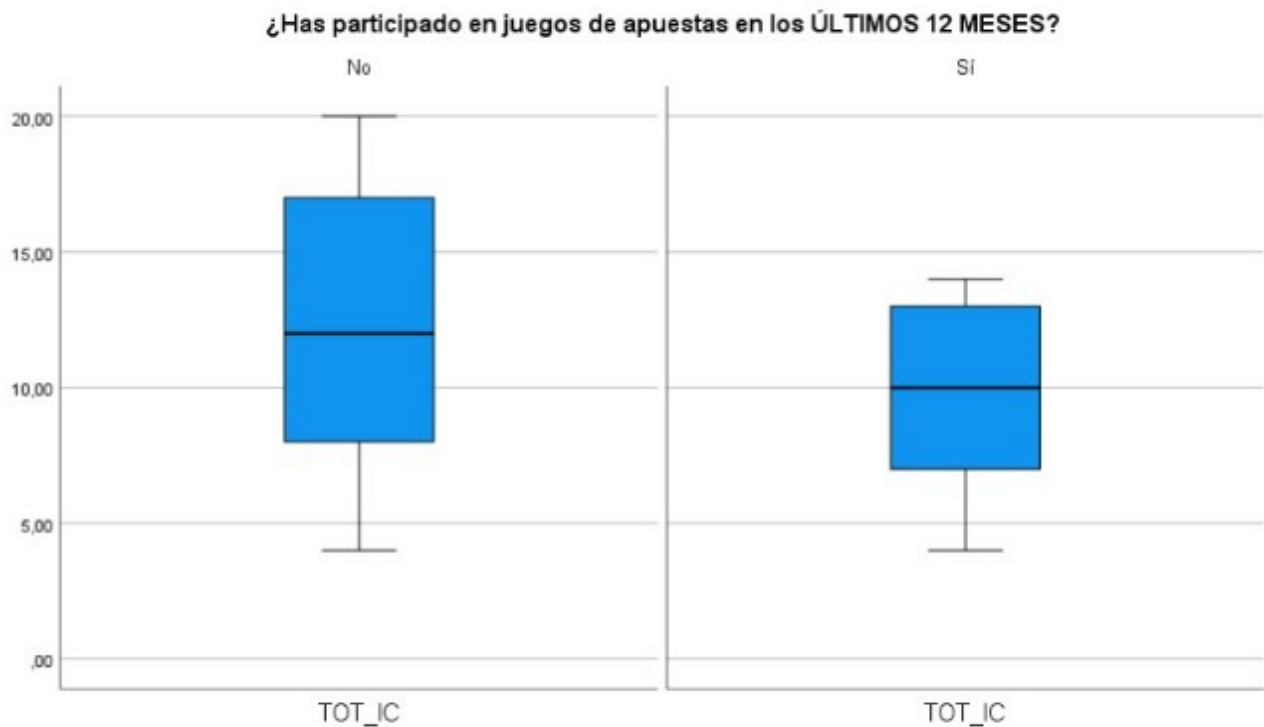
Les diferències significatives tampoc es reflecteixen quan es realitza la prova U de Mann-Whitney per comparar les medianes al factor Desatenció emocional i les persones que han apostat i que no ho han fet, $U=985$; $p=0.928$.

La prova U de Mann-Whitney indica que no hi ha diferències significatives entre les medianes del factor Confusió emocional entre les persones que han apostat i les que no, $U=950$; $p=0.732$.

No obstant, la prova U de Mann-Whitney sí senyala diferències significatives entre les medianes del factor Interferència quotidiana quan es compara el grup que sí ha apostat i el que no ha apostat els darrers 12 mesos, $U=665.5$; $p=0.017$. Les puntuacions en Interferència quotidiana són majors entre les persones que no han apostat que entre les que sí han apostat els darrers 12 mesos (sí: Rang=42.69; no: Rang=61.99). Es pot observar aquesta diferència a la Figura 1.

Figura 1.

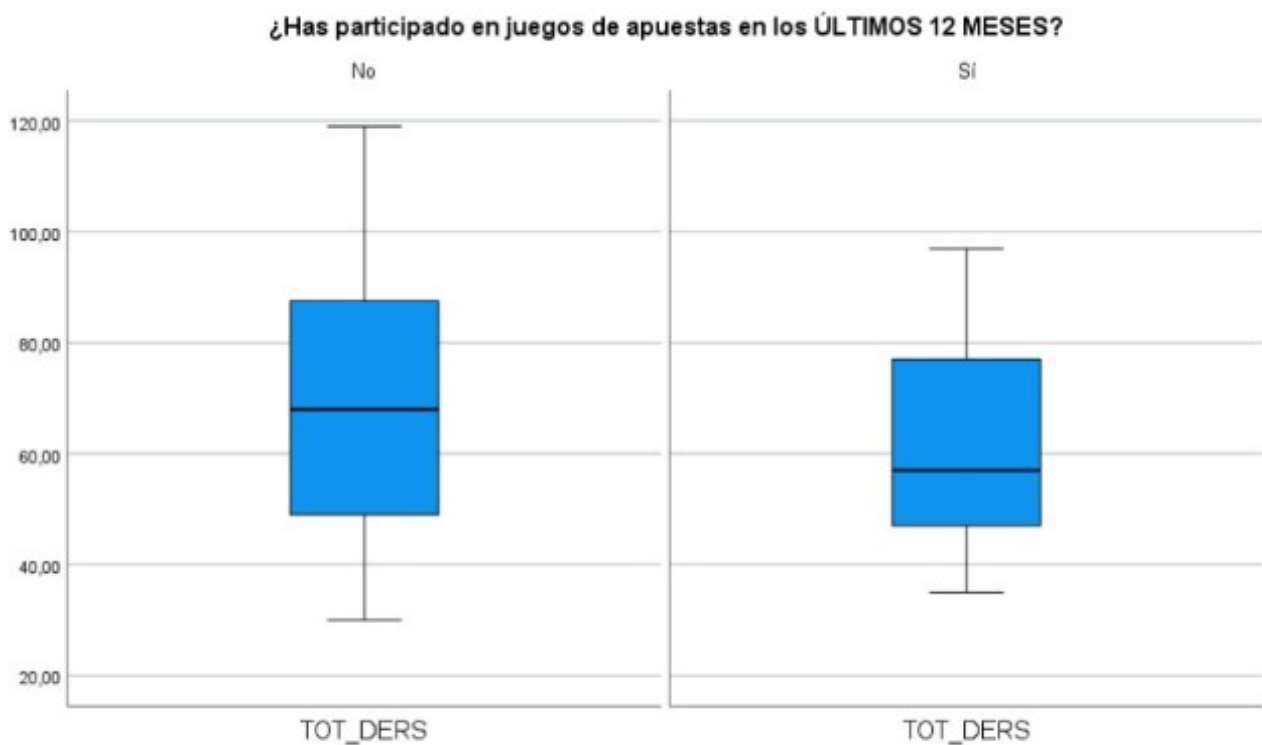
Box Plot de les diferències entre persones que han apostat i que no en el factor Interferència quotidiana.

Finalment, la prova U de Mann-Whitney no reflecteix diferències significatives entre les persones que han apostat i les que no respecte la puntuació total de l'escala de dificultats en la regulació de les emocions. La Figura 2 mostra aquestes diferències.

Figura 2.

Box Plot de les diferències entre persones que han apostat i que no en la puntuació total al DERS.

En segon lloc, es descriuen els resultats obtinguts a les comparacions de les medianes de cada factor de l'escala DERS entre les persones que han participat i no han participat en jocs d'apostes els darrers 12 mesos, organitzant aquests resultats per grups, en funció del sexe, per tal de poder observar si les diferències de medianes es comporten de forma diferent entre homes i dones.

La prova U de Mann-Whitney indica que no hi ha diferències significatives entre els homes que han apostat o no els darrers 12 mesos en relació a les puntuacions obtingudes al factor Descontrol emocional, $U=209.5$, $p=0.436$. El mateix succeeix al cas de les dones, $U=233.5$, $p=0.852$.

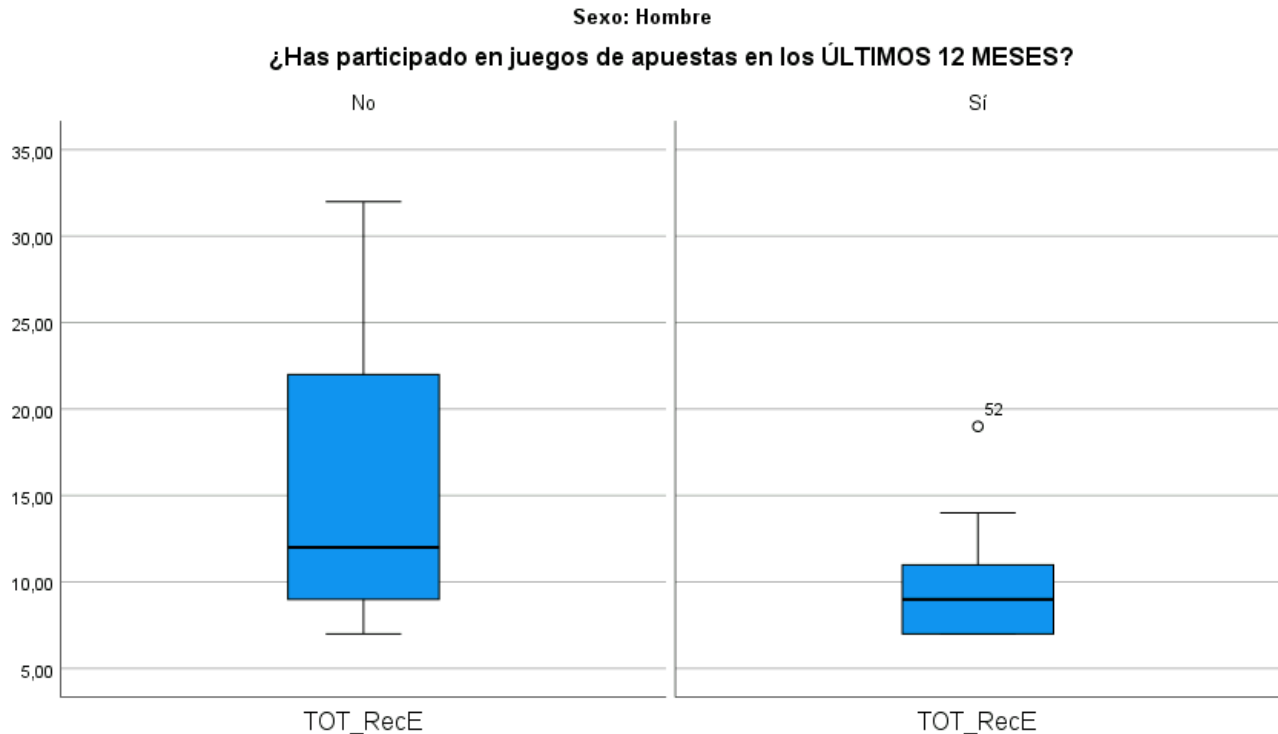
Les diferències entre haver apostat o no els darrers 12 mesos i les puntuacions obtingudes al factor Desatenció emocional tampoc són significatives ni en homes ni en dones, donats els valors obtinguts a la prova U de Mann-Whitney (homes: $U=216$, $p=0.522$; dones: $U=198.5$, $p=0.38$).

Les mateixes diferències no significatives s'observen quan es compara la mediana del factor Confusió emocional amb haver apostat o no els darrers 12 mesos, tant en homes, $U=244$, $p=0.966$, com en dones, $U=200$, $p=0.396$.

La prova U de Mann-Whitney indica que hi ha diferències significatives entre els homes que aposten i els que no en relació al factor Rebuig Emocional, $U=141$; $p=0.025$. El rang mitjà reflecteix que el grup d'homes que no ha apostat presenta majors dificultats relacionades amb el rebuig emocional, (sí: Rang=18.25; no: Rang=29.56). S'observa també aquesta diferència a la Figura 3. En les dones no es dona aquesta diferència significativa de medianes, $U=224$; $p=0.709$.

Figura 3.

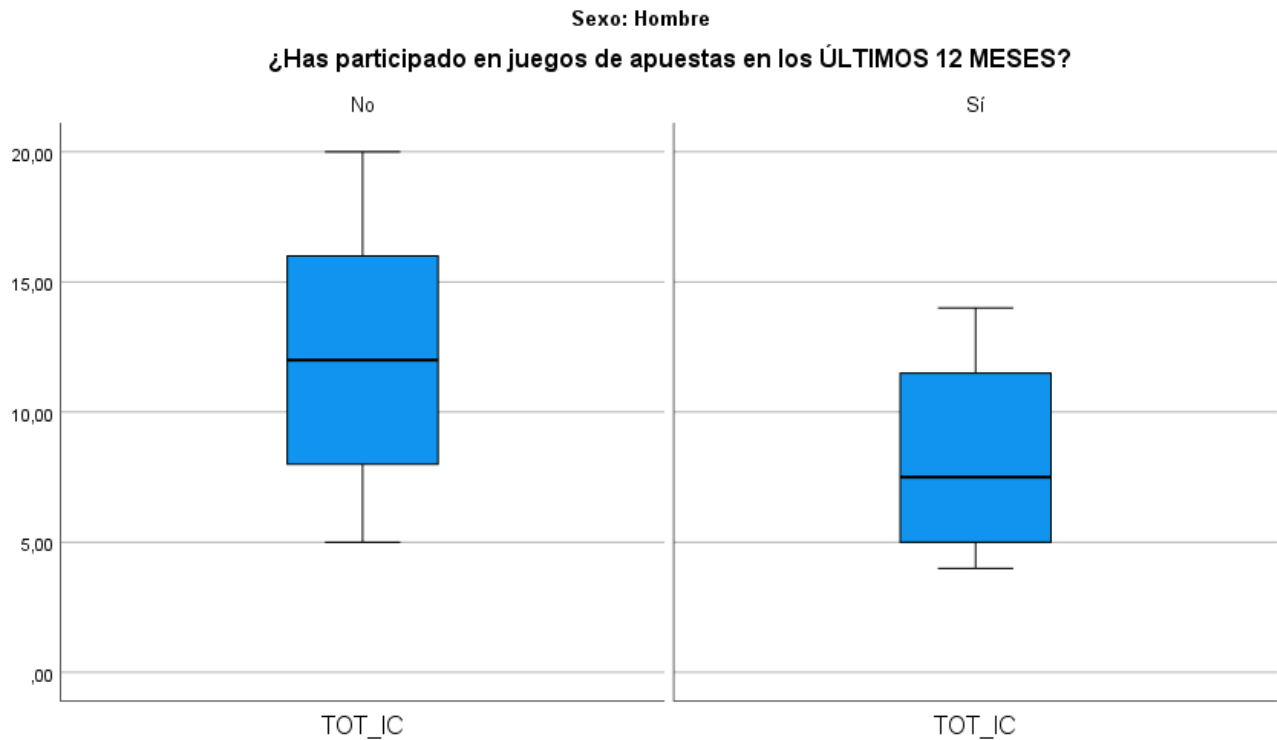
Box Plot de les diferències entre homes que han apostat i que no en el factor Rebuig emocional.

La mateixa situació es dona en comparar la mediana obtinguda al factor Interferència quotidiana i les persones que han apostat o no els darrers 12 mesos. La prova U de Mann-Whitney indica que hi ha diferències significatives en el cas dels homes, $U=131.5$, $p=0.015$; però no en el cas de les dones, $U=203.5$, $p=0.437$. Per tant, els homes que no han apostat presenten majors dificultats associades a la Interferència quotidiana (Rang=29.79) que els que sí han apostat (Rang=17.46). S'observa també aquesta diferència a la Figura 4.

Figura 4.

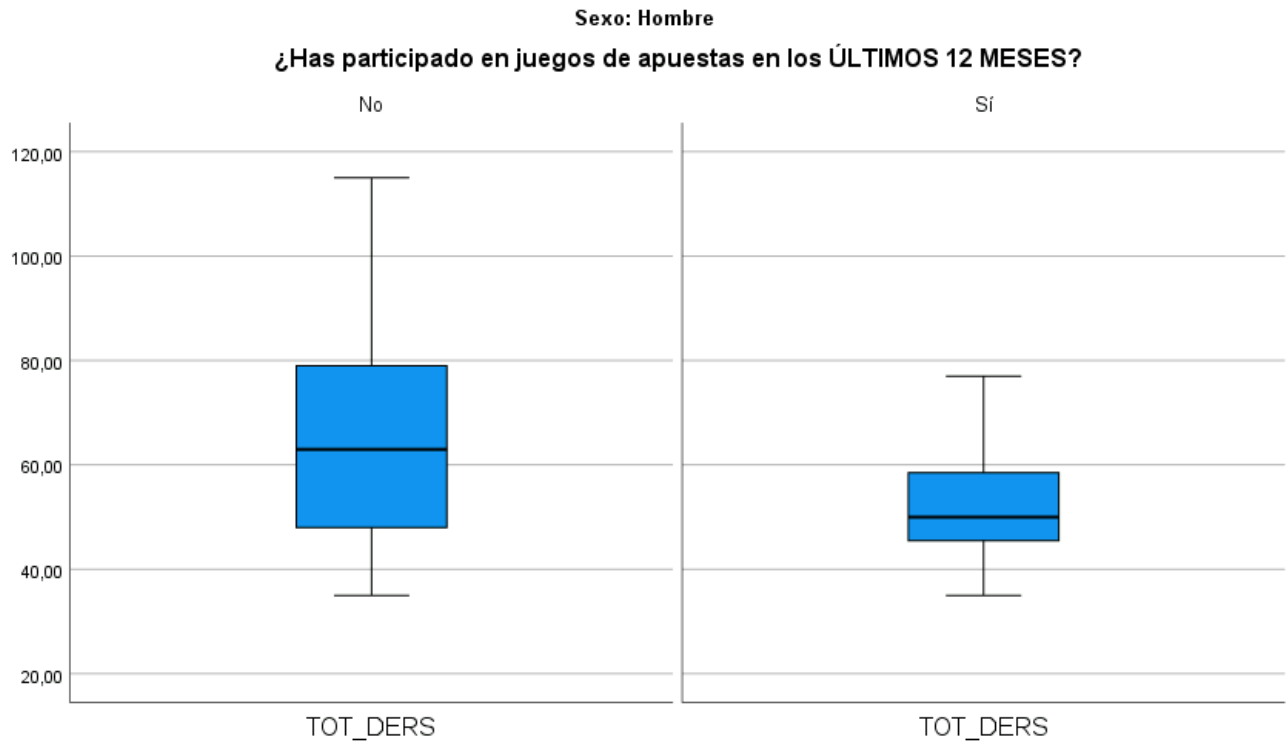
Box Plot de les diferències entre homes que han apostat i que no en el factor Interferència quotidiana.

Finalment, quan es compara la mediana de puntuacions totals de l'escala de dificultats en la regulació de les emocions amb haver participat o no en jocs d'apostes els darrers 12 mesos, la prova U de Mann-Whitney senyala que no existeixen diferències significatives, ni a homes, $U=159.5$, $p=0.066$; ni a dones, $U=233.5$, $p=0.852$. El mateix es pot observar a la Figura 5 i a la Figura 6.

Figura 5.

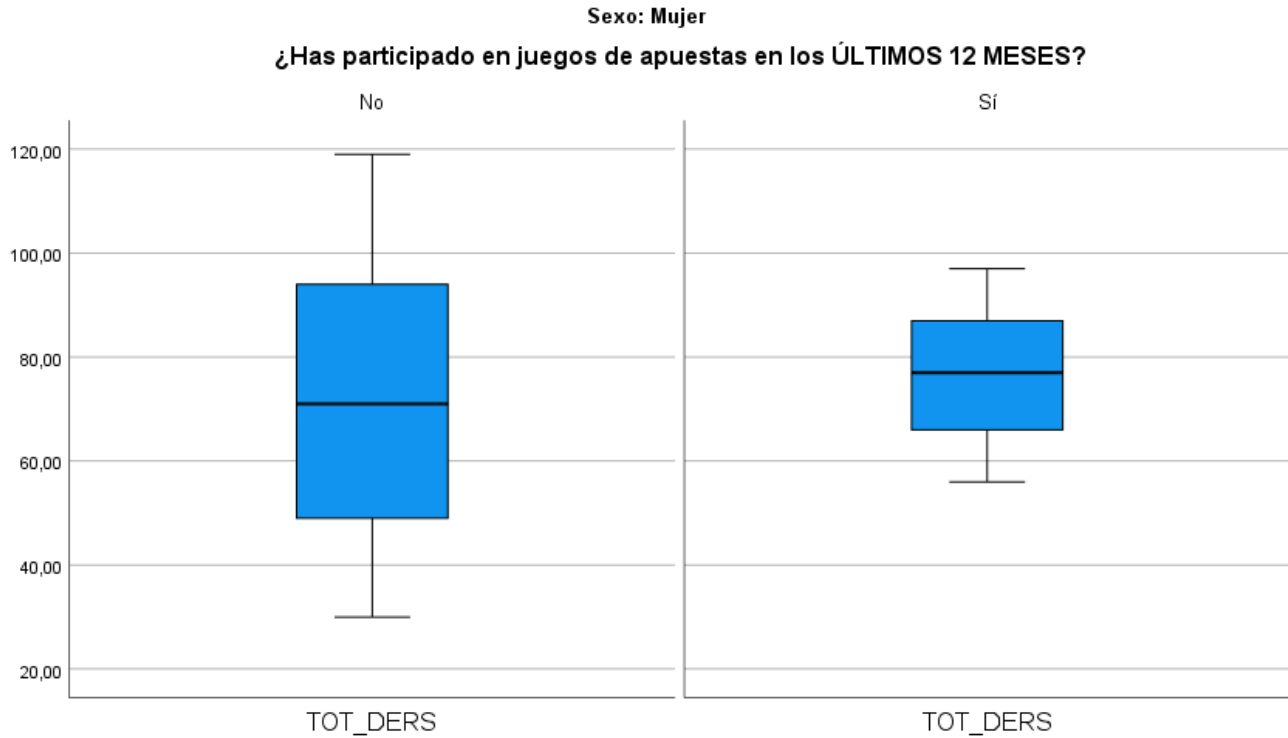
Box Plot de les diferències entre homes que han apostat i que no en la puntuació total al DERS

Figura 6.

Box Plot de les diferències entre dones que han apostat i que no en la puntuació total al DERS

En tercer lloc, es fa una descripció dels resultats obtinguts comparant les medianes de cada factor de l'escala de dificultats en la regulació de les emocions entre els homes i dones que han participat, segregant les puntuacions entre les persones que sí han apostat i les que no els darrers 12 mesos.

Entre les persones que no han apostat, la prova U de Mann-Whitney indica que no hi ha diferències significatives entre homes i dones en relació al factor Interferència quotidiana, $U=1005$, $p=0.442$. El mateix succeeix quan es fa aquesta comparació dins el grup de persones que sí han apostat, $U=27$, $p=0.054$.

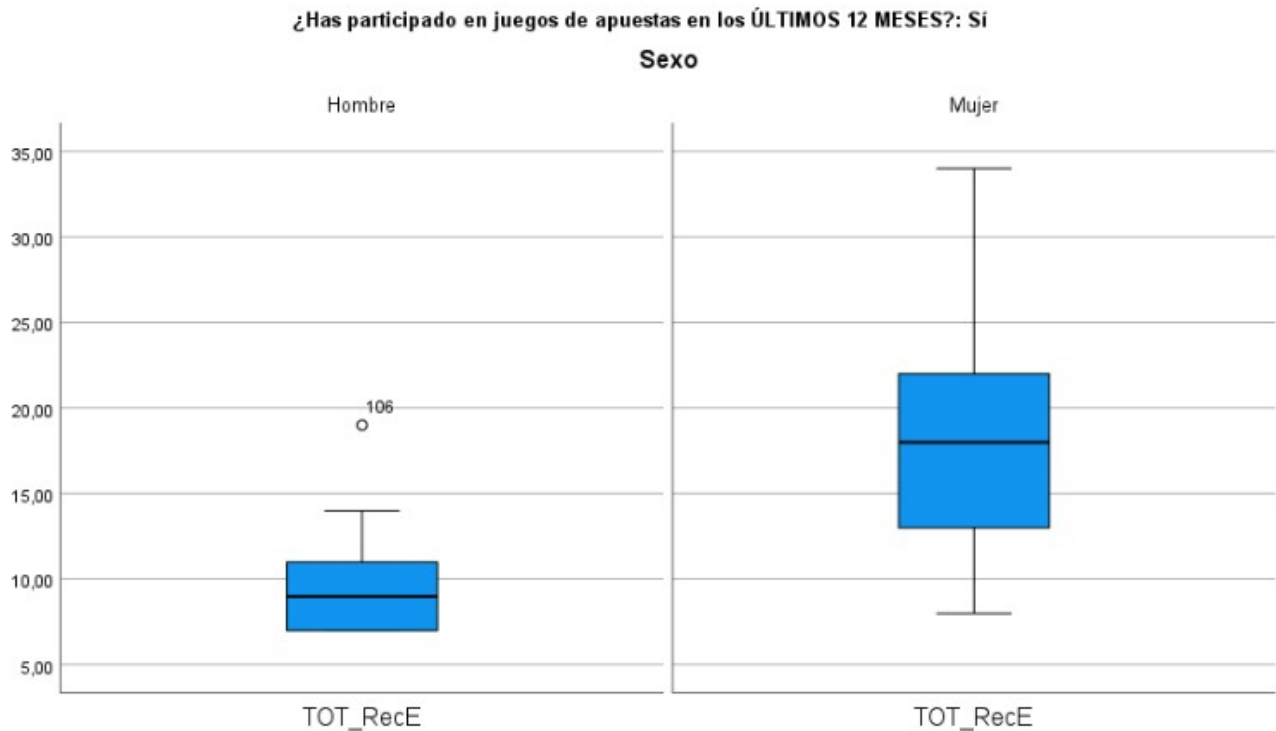
La prova U de Mann-Whitney permet observar que no hi ha diferències significatives entre homes i dones que no han apostat els darrers 12 mesos en relació a la mediana obtinguda al factor

Desatenció emocional, $U=1084$, $p=0.862$. Tampoc hi ha diferències significatives entre les persones que sí han apostat, $U=36.5$, $p=0.212$.

En relació al factor Rebuig emocional, no hi ha diferències significatives entre homes i dones que no han apostat els darrers 12 mesos, $U=858.5$, $p=0.061$. No obstant, la prova U de Mann-Whitney senyala que sí hi ha diferències significatives entre els homes i dones que sí han apostat els darrers 12 mesos en relació al factor Rebuig emocional, $U=15$, $p=0.005$. En concret, les dones que han apostat (Rang=15.33) presenten majors puntuacions a Rebuig emocional que els homes (Rang=7.75). S'observa també aquesta diferència a la Figura 7.

Figura 7.

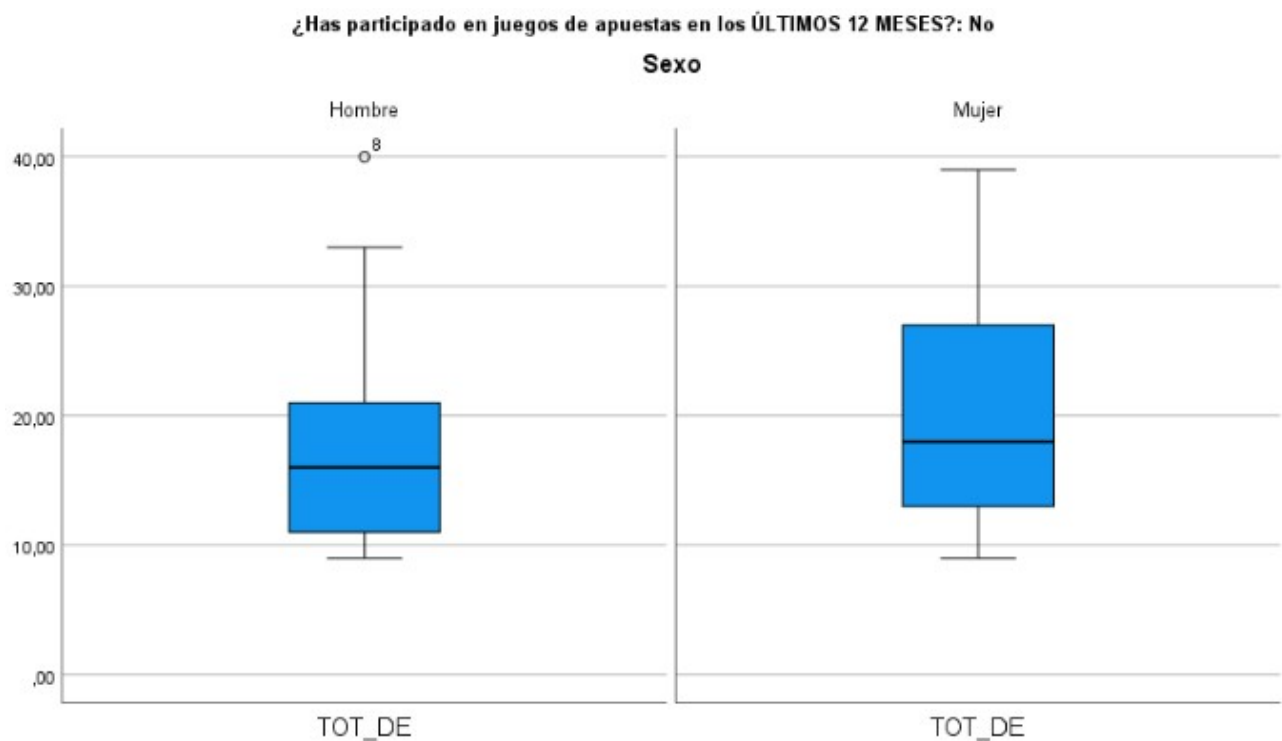
Box Plot de les diferències entre homes i dones que han apostat en el factor Rebuig emocional.

La prova U de Mann-Whitney indica que hi ha diferències significatives a la mediana de Descontrol emocional entre els homes i dones que no han apostat els darrers 12 mesos, $U=839.5$, $p=0.044$. Del grup que no ha apostat, les dones presenten majors dificultats relacionades amb el Descontrol emocional que els homes (dones: Rang=52.95; homes: Rang=41.48). Aquestes diferències significatives també s'observen entre els homes i dones que han apostat els darrers 12 mesos, $U=26.5$, $p=0.049$. Les dones que han apostat presenten majors dificultats associades al factor Descontrol emocional que els homes (dones: Rang=14.06; homes: Rang=8.71). S'observa també aquesta diferència a la Figura 8 i a la Figura 9.

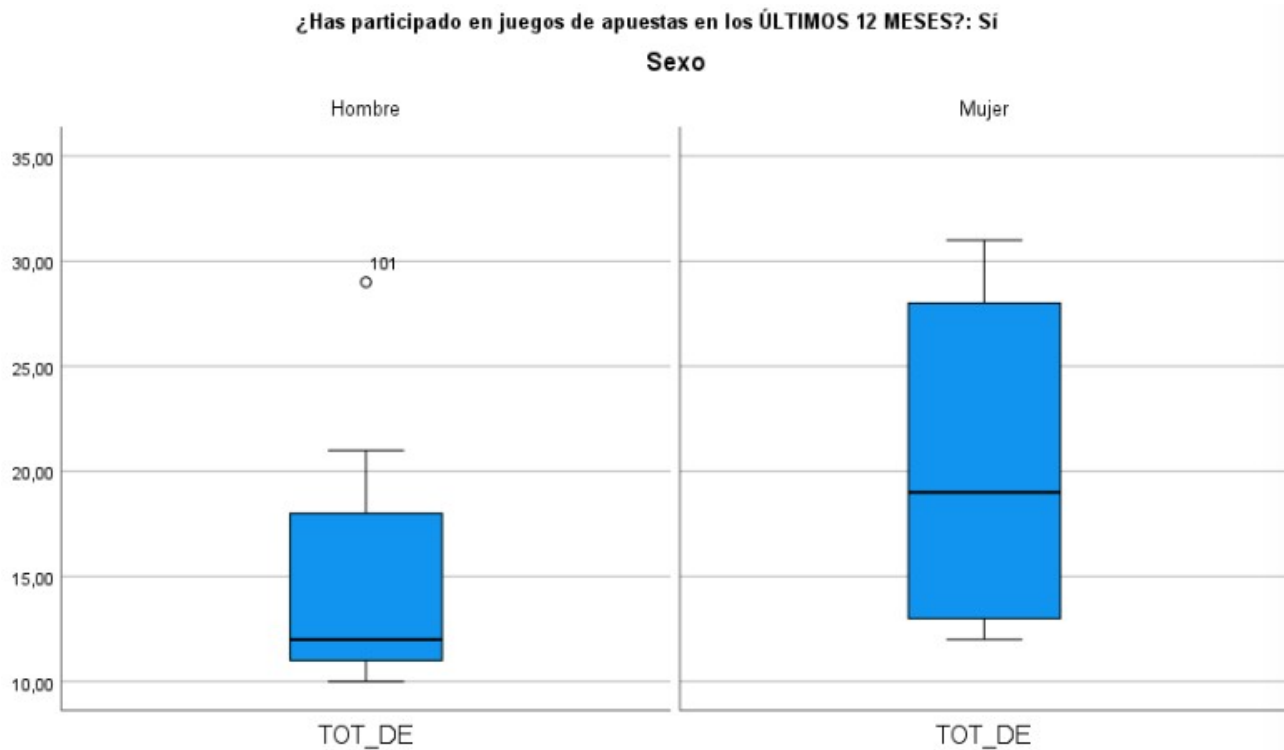
Figura 8.

Box Plot de les diferències entre homes i dones que no han apostat en el factor Descontrol emocional.

Figura 9.

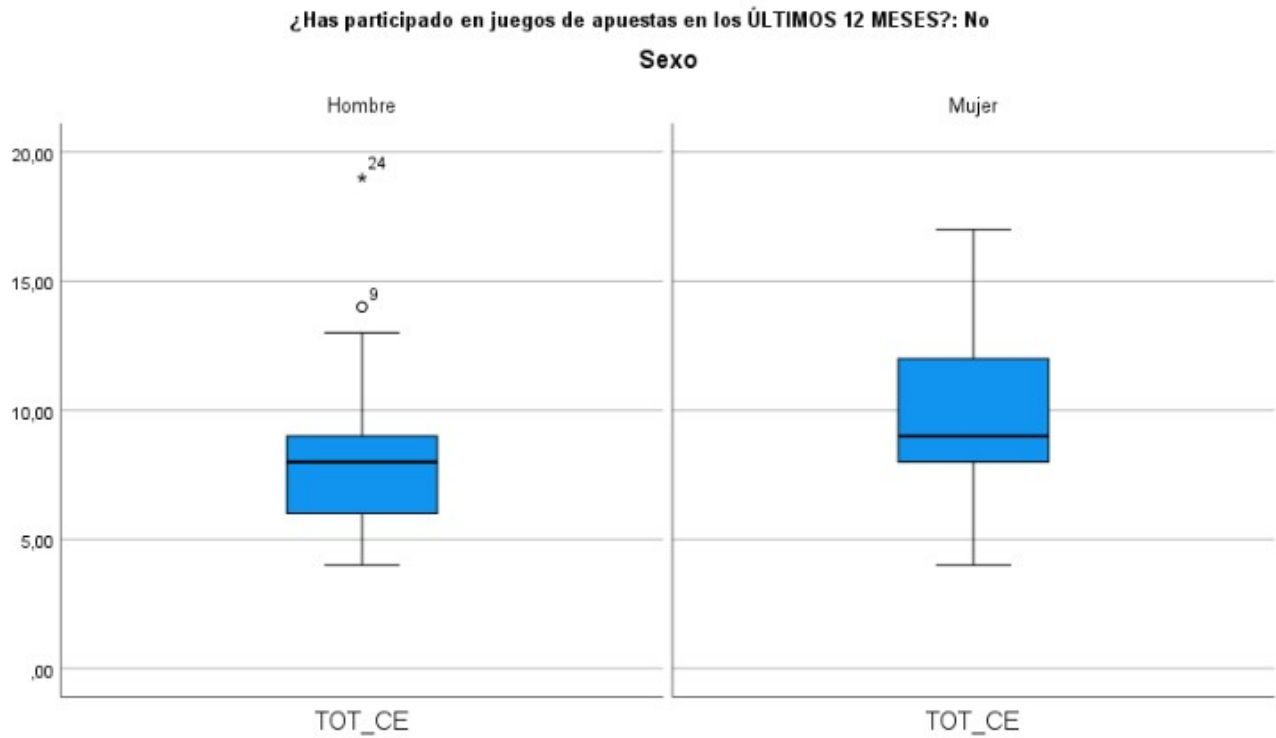
Box Plot de les diferències entre homes i dones que han apostat en el factor Descontrol emocional.

L'anàlisi de dades també senyala diferències significatives quan es compara la mediana al factor Confusió emocional entre els homes i les dones que no han apostat els darrers 12 mesos, $U=791.5$, $p=0.017$. Les dones que no han apostat presenten majors puntuacions en Confusió emocional que els homes que tampoc han apostat (dones: Rang=53.84; homes: Rang=40.30). La prova U de Mann-Whitney indica que aquestes diferències significatives també es donen entre els homes i dones que sí han apostat els darrers 12 mesos, $U=26.5$, $p=0.049$. Entre les persones que han apostat, les dones presenten majors puntuacions a Confusió emocional que els homes (dones: Rang=14.06; homes: Rang=8.71) S'observa també aquesta diferència a la Figura 10 i a la Figura 11.

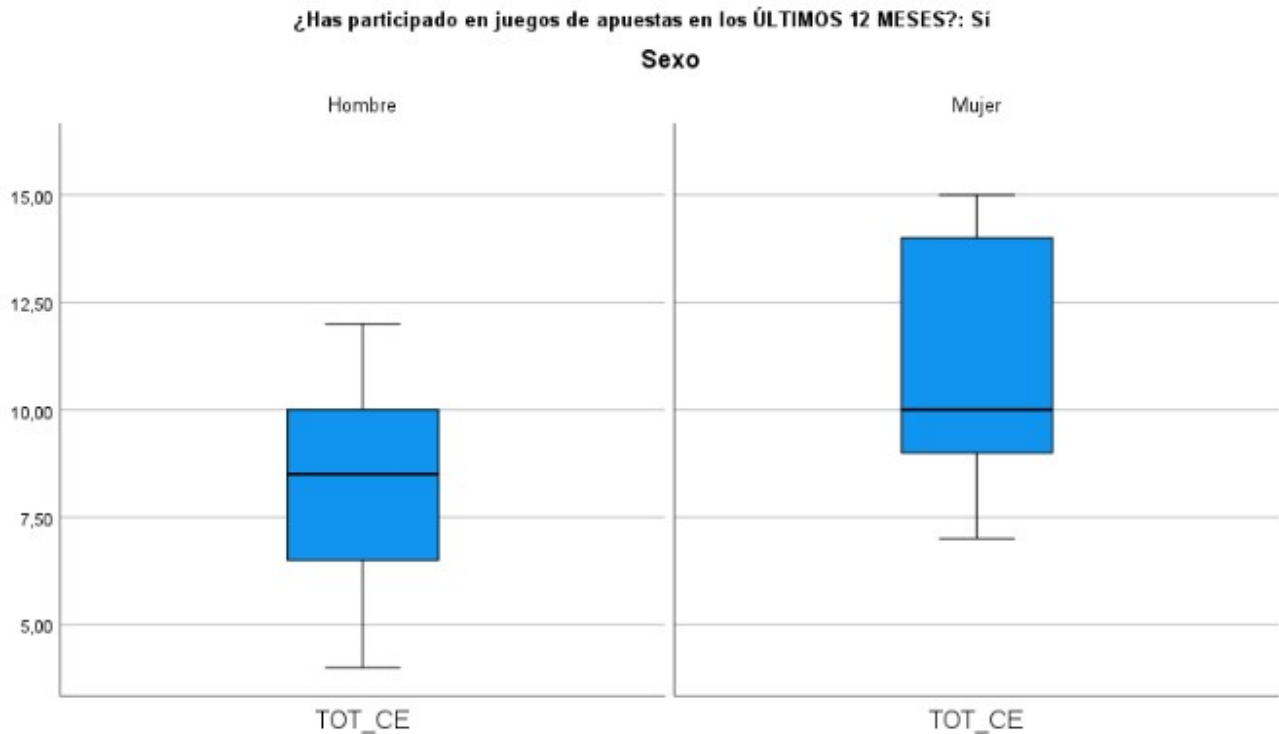
Figura 10.

Box Plot de les diferències entre homes i dones que no han apostat en el factor Confusió emocional.

Figura 11.

Box Plot de les diferències entre homes i dones que han apostat en el factor Confusió emocional.

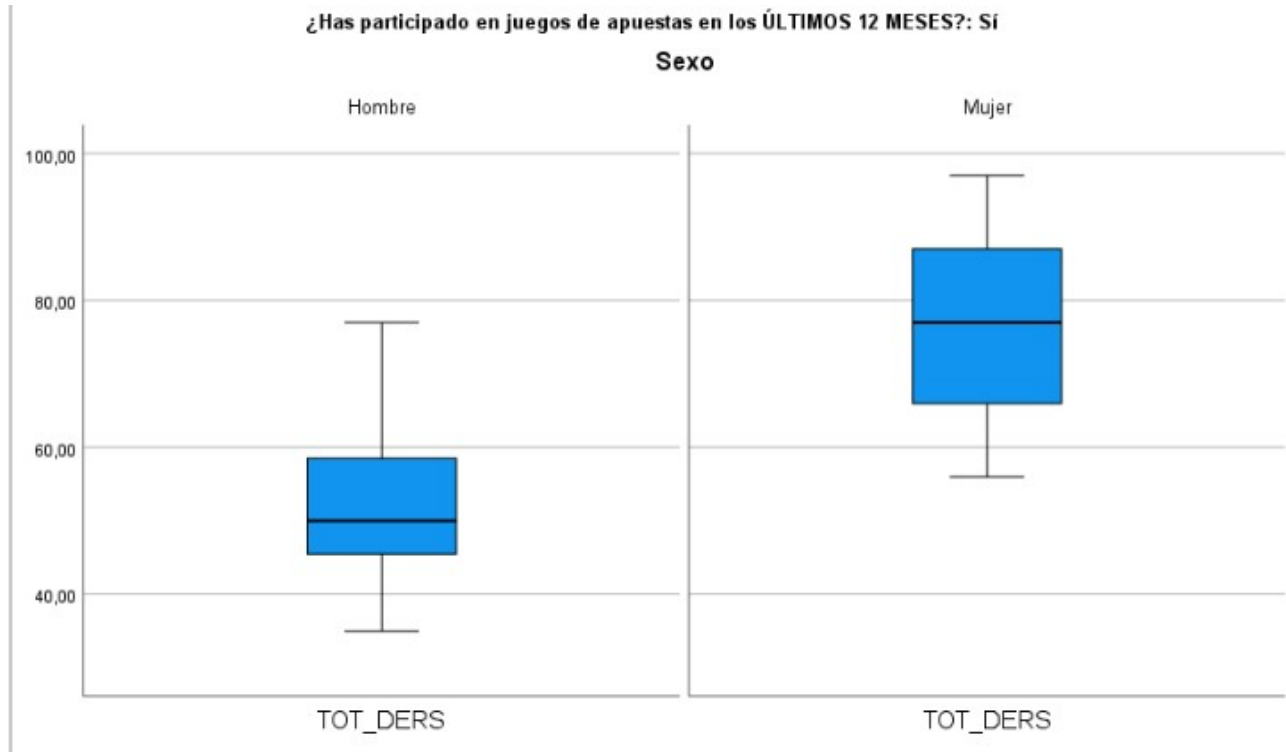

Finalment, la prova U de Mann-Whitney indica que no existeixen diferències significatives en relació a la puntuació total de l'escala DERS entre els homes i dones que no han apostat els darrers 12 mesos, $U=856.5$, $p=0.06$. No obstant, sí s'observen diferències significatives a les medians de la puntuació total de l'escala DERS entre els homes i les dones que sí han apostat els darrers 12 mesos, $U=9$, $p=0.001$. Les dones que han apostat presenten majors dificultats de regulació emocional que els homes que també han apostat (dones: Rang=16; homes: Rang=7.25).

Aquestes diferències queden reflectides a la Figura 12:

Figura 12

Box Plot de les diferències entre homes i dones que han apostat en la puntuació total al DERS

DISCUSSIÓ

Aquest treball tenia com a objectiu analitzar la possible relació entre les dificultats de regulació emocional, calculades a partir de l'escala de dificultats en la regulació de les emocions, i participar en jocs d'apostes, atenent a si aquesta relació es donava de forma diferent entre homes i dones de població universitària. Els principals resultats de l'estudi no permeten afirmar que les dificultats en regulació emocional siguin un factor de risc per implicar-se en jocs d'apostes, a població universitària no clínica.

El factor Descontrol emocional inclou dos factors de l'escala DERS original, que són el de impulsivitat i estratègies. El primer fa referència a tenir dificultats per controlar el comportament quan s'experimenta una emoció molt intensa; el segon es refereix a l'accés pobre a estratègies de regulació emocional que es percebin com efectives (Muñoz-Martínez et al., 2016). Quan s'han fet les comparacions amb el factor Descontrol emocional no s'han trobat diferències significatives entre les persones que havien apostat i les que no de la mostra general, així com tampoc quan es comparava entre els homes que havien apostat i els que no i el mateix entre les dones. Aquests resultats no van en consonància amb els resultats observats per Estévez et al. (2021), que observen una associació entre el Trastorn per joc i la impulsivitat, o per Pilatti, Michelini i Pautassi (2020), que indiquen que la impulsivitat està relacionada amb el nivell de severitat al joc d'apostes. A més, els resultats indicaven que les dones (dins el grup que ha apostat i dins el que no) presentaven major descontrol emocional que els homes, aspecte que també contradia els resultats de Ibáñez (2014), que senyalaven que els factors de risc per un Trastorn per joc estaven relacionats amb la impulsivitat en el cas dels homes i amb els sentiments de tristesa en el cas de les dones. Per tant, els resultats d'aquest estudi no permeten parlar del factor Descontrol com un possible factor de risc per participar en jocs d'apostes, tot i identificar-se com a tal en la literatura científica. També senyalen que les dones que han participat a l'estudi presenten una major tendència al descontrol emocional que els homes, aspecte que seria interessant analitzar si ve donat per la impulsivitat o per l'accés limitat a estratègies de regulació emocional, ja que ambdós formen part del mateix factor Descontrol emocional.

El factor Rebuig emocional avalua les dificultats per acceptar les respostes emocionals d'un mateix i d'altres (Muñoz-Martínez et al., 2016). Els resultats obtinguts a la mostra en general no per-

meten parlar d'aquest aspecte com a un factor de risc per a implicar-se en jocs d'apostes. No obstant, Estévez, et al. (2019) observen una associació significativa entre les addiccions comportamentals i evitar els comportaments associats a situacions estressants. Aquestes relacions significatives entre implicar-se en jocs d'apostes i fer ús d'estratègies d'evitació també s'observen a l'estudi d'Estévez et al. (2017). S'observa que els homes que no han apostat presenten diferències significatives en aquest factor respecte els homes que sí han apostat. A més, entre les persones que sí han apostat, les dones presenten majors puntuacions a rebuig emocional que els homes. Aquest resultat torna a contradir la literatura científica on detecta una major capacitat en les dones de desenvolupar estratègies adaptatives davant les experiències emocionals, mentre que els homes presenten una major tendència a evitar-les (Sancho et al.2019). No obstant, en aquest estudi de Sancho et al. (2019) la mostra entre homes i dones no estava compensada, per tant, s'hauria d'estudiar amb major profunditat les diferències en les dificultats d'acceptació emocional entre homes i dones i la seva relació amb els jocs d'apostes.

El factor Interferència quotidiana fa referència a les dificultats per dur a terme conductes efectives dirigides a unes metes quan s'estan experimentant emocions negatives (Muñoz-Martínez et al., 2016). Les diferències significatives que s'han observat van en contra del que s'esperava, ja que són majors les puntuacions als homes que no han apostat i el mateix respecte la mostra general. Entre homes i dones no s'han observat diferències. Per tant, els resultats no permeten parlar de que el factor Interferència quotidiana resulti ser un factor de risc per implicar-se en jocs d'apostes.

No s'han trobat diferències significatives en relació al factor Desatenció emocional. Aquest factor mesura les dificultats per reconèixer i atendre a les emocions pròpies que s'estan experimentant (Muñoz-Martínez, Vargas i Hoyos-González, 2016). Aquests resultats podrien explicar-se a partir dels resultats obtinguts per Lischetzke i Eid (2003), que expliquen que l'atenció emocional pot ser adaptativa o desadaptativa en funció de les habilitats de les persones per regular les pròpies emocions. Per tant, altes puntuacions en Desatenció emocional per sí soles podrien no ser un factor de risc per implicar-se en jocs d'apostes, ni en homes ni en dones.

El factor Confusió emocional permet mesurar les dificultats per diferenciar les emocions que s'estan experimentant (Muñoz-Martínez et al., 2016). Al present estudi no s'han observat diferències significatives entre les persones que havien apostat i les que no a les puntuacions en Confusió emocional, tampoc apareixen quan es fan les comparacions segregant per homes/dones. Aquest resultat contradiu l'observat a la literatura científica, on s'observa una forta associació entre claredat emocional (saber diferenciar els estats emocionals) i la capacitat per poder regular les emocions intenses de forma efectiva, sense implicar-se en comportaments de risc (Feldman, Gross, Conner i Benvenuto, 2001). Sí s'han trobat diferències significatives entre els homes i dones tant a les comparacions dels que sí havien apostat com a les que no, sent majors en les dones. Aquest resultat sembla contradir l'evidència de que les dones, en general, tenen major intel·ligència emocional (la claredat emocional és un element clau per la intel·ligència emocional) que els homes (Sánchez, Fernández-Berrocal, Rodríguez i Latorre, 2008). No obstant, els mateixos autors senyalen que la auto-percepció d'aquesta intel·ligència emocional acostuma a ser més baixa a les dones. Aquest aspecte podria explicar els resultats obtinguts, tot i que s'hauria de profunditzar més amb altres estudis.

Finalment, la puntuació total de l'Escala de dificultats en la regulació de les emocions (DERS) permet obtenir unes puntuacions generals de dificultats de regulació emocional. No s'han observat diferències significatives entre les persones que han apostat els darrers 12 mesos a la mostra, sense segregar per sexe, i tampoc quan s'ha segregat per sexe. Sí s'han obtingut diferències significatives entre els homes i dones que han apostat, sent majors a dones. Aquests resultats van en contra de la hipòtesis plantejada a l'inici de l'estudi i tampoc són coherents amb la literatura científica, on s'observen relacions significatives entre dificultats de regulació emocional avaluades amb l'escala DERS i el Trastorn per joc (Jauregui, Estévez i Urbiola, 2016; Rogier, Beomonte i Velotti, 2019). No obstant, a aquests estudis es parla de població clínica i al present estudi es comparava amb població universitària no clínica i només valorant si s'havia apostat o no els darrers 12 mesos.

La comparació dels resultats obtinguts amb la literatura científica permet detectar unes limitacions importants al present estudi que tenen a veure amb la mostra utilitzada i els ítems de comparació. Utilitzar l'escala DERS (la validació en castellà) per tenir un índex de dificultats de regulació emocional ha resultat un avantatge, ja que els 5 factors han aportat una informació molt completa de la variable dificultats en la regulació de les emocions. No obstant, la limitació es troba en utilitzar l'ítem "haver participat en en jocs d'apostes els darrers 12 mesos" per fer les comparacions de grups entre les dificultats de regulació emocional i implicar-se en jocs d'apostes. És poc complet i aporta poca informació sobre la gravetat del joc. La idea inicial era utilitzar la validació espanyola de l'escala Problem Gambling Severity Index (PGSI) (Lopez-Gonzalez, Estévez i Griffiths, 2018), que consta de 9 ítems que avaluen les conseqüències aversives del joc d'apostes i els comportaments problemàtics que s'associen al joc d'apostes. Per tant, el PGSI permet classi-

ficar la persona en funció del grau de risc. No obstant, una vegada es varen obtenir les dades del qüestionari, la manca de puntuacions a l'escala feia que les comparacions amb elles no poguessin ser representatives. Per això, es va optar per utilitzar l'ítem indicat anteriorment. Per altra banda, també cal senyalar com aspecte positiu que l'estudi, que marcava com a un dels objectius analitzar les diferències de gènere, tenia una mostra molt compensada entre homes i dones.

La proposta per superar la principal limitació del treball és realitzar el mateix estudi però amb població clínica fent les comparacions de les puntuacions a la DERS amb l'escala PGSI, mantenint el mateix interval d'edat i també analitzant les diferències entre homes i dones.

CONCLUSIONS

Aquest estudi no ha permès senyalar que les dificultats de regulació emocional (Descontrol, Rebuig, Interferència quotidiana, Desatenció i Confusió) siguin un factor de risc a població universitària no clínica per implicar-se en jocs d'apostes. En tot cas, sí ha observat que el Descontrol, el Rebuig i la Confusió emocional afecten de forma diferent entre els homes i les dones que han apostat els darrers 12 mesos, sent major, en tots els casos, a les dones. Per tant, els resultats no donen suport a les hipòtesis plantejades. No obstant, donada la literatura científica que existeix sobre aquest tema i que contradiu els resultats obtinguts en aquest estudi, caldria investigar amb més profunditat si a població clínica amb edats compreses entre els 18 i 26 anys, les dificultats de regulació emocional són un factor de risc per implicar-se en jocs d'apostes, en funció del grau de risc, i si té una influència diferent en dones i en homes. Tenir resultats clarificadors en aquest àmbit permetrà el desenvolupament de programes preventius i d'intervenció més efectius i amb perspectiva de gènere.

Referències

- American Psychiatric Association. (2013). Trastornos relacionados con sustancias y trastornos adictivos: Juego patológico. Dins *Manual diagnóstico y estadístico de los trastornos mentales* (5ª ed., p. 585-589). <https://doi.org/10.1176/appi.books.9780890425596>
- Estévez, A., Herrero, D., Sarabia, I. i Jáurgui, P. (2014). El papel mediador de la regulación emocional entre el juego patológico, uso abusivo de Internet y videojuegos y la sintomatología disfuncional en jóvenes y adolescentes. *Adicciones*, 26(4), 282-290. <https://doi.org/10.20882/adicciones.26>
- Estevez, A., Jauregui, P., i Lopez-Gonzalez, H. (2019). Attachment and behavioral addictions in adolescents: The mediating and moderating role of coping strategies. *Scandinavian Journal of Psychology*, 60(4), 348-360. <https://doi.org/10.1111/sjop.12547>
- Estévez, A., Jáuregui, P., Lopez-Gonzalez, H., Mena-Moreno, T., Lozano-Madrid, M., Macia, L., ... i Jiménez-Murcia, S. (2021). The severity of gambling and gambling related cognitions as predictors of emotional regulation and coping strategies in adolescents. *Journal of Gambling Studies*, 37(2), 483-495. <https://doi.org/10.1007/s10899-020-09953-2>
- Estévez, A., Jáuregui, P. i Macía, L. (2021). Perfiles de jugadores con trastorno de juego en función de la impulsividad y regulación emocional. *Psicología Conductual*, 29(3), 681-697. <https://doi.org/10.51668/bp.8321310s>
- Estévez, A., Jáuregui, P., Sánchez-Marcos, I., López-González, H., i Griffiths, M. D. (2017). Attachment and emotion regulation in substance addictions and behavioral addictions. *Journal of behavioral addictions*, 6(4), 534-544. <http://0.1556/2006.6.2017.086>

- Feldman, L., Gross, J., Christensen, T. i Benvenuto, M. (2001). Knowing what you're feeling and knowing what to do about it: Mapping the relation between emotion differentiation and emotion regulation. *Cognition and Emotion*, 15(6), 713-724. <https://doi.org/10.1080/02699930143000239>
- Figueroa, A. A. i Gómez San Luis, A. H. (2020). Ludopatía en mujeres y hombres de Baja California, México: Un estudio de las narrativas. *Health & Addictions/Salud y Drogas*, 20(2), 49-60.
- Gratz, K. L., i Roemer, L. (2004). Multidimensional assessment of emotion regulation and dysregulation: Development, factor structure, and initial validation of the difficulties in emotion regulation scale. *Journal of psychopathology and behavioral assessment*, 26(1), 41-54. <https://doi.org/10.1023/B:JOBA.0000007455.08539.94>
- Gross, J. J. (1998). The emerging field of emotion regulation: An integrative review. *Review of general psychology*, 2(3), 271-299. <https://doi.org/10.1037/1089-2680.2.3.271>
- Hervás, G., i Jódar, R. (2008). Adaptación al castellano de la Escala de Dificultades en la Regulación Emocional. *Clínica y salud*, 19(2), 139-156. <https://scielo.isciii.es/pdf/clinsa/v19n2/v19n2a01.pdf>
- Ibáñez, Á. (2014). Impulsividad, diferencias de género y patología dual en el juego patológico. *Revista de Patología Dual*, 1(2), 1-7.
- Jara-Rizzo, M. F., Navas, J. F., Catena, A., i Perales, J. C. (2019). Types of emotion regulation and their associations with gambling: a cross-sectional study with disordered and non-problem ecuadorian gamblers. *Journal of Gambling Studies*, 35(3), 997-1013. <https://doi.org/10.1007/s10899-019-09868-7>

- Jauregui, P., Estévez, A., i Urbiola, I. (2016). Pathological gambling and associated drug and alcohol abuse, emotion regulation, and anxious-depressive symptomatology. *Journal of Behavioral Addictions*, 5(2), 251-260. <https://doi.org/10.1556/2006.5.2016.038>
- Lischetzke, T., i Eid, M. (2003). Is Attention to Feelings Beneficial or Detrimental to Affective Well-Being? Mood Regulation as a Moderator Variable. *Emotion*, 3(4), 361–377. <https://doi.org/10.1037/1528-3542.3.4.361>
- Lopez-Gonzalez, H., Estévez, A., i Griffiths, M. D. (2018). Spanish validation of the Problem Gambling Severity Index: A confirmatory factor analysis with sports bettors. *Journal of Behavioral Addictions*, 7(3), 814-820. <https://doi.org/10.1556/2006.7.2018.84>
- Marchica, L. A., Keough, M. T., Montreuil, T. C., i Derevensky, J. L. (2020). Emotion regulation interacts with gambling motives to predict problem gambling among emerging adults. *Addictive Behaviors*, 106. <https://doi.org/10.1016/j.addbeh.2020.106378>
- Månsson, V., Molander, O., Carlbring, P., Rosendahl, I., i Berman, A. H. (2022). Emotion regulation-enhanced group treatment for gambling disorder: a non-randomized pilot trial. *BMC psychiatry*, 22(1), 1-13. <https://doi.org/10.1186/s12888-021-03630-3>
- Muñoz-Martínez, A., Vargas, R., i Hoyos-González, J. (2016). Escala de dificultades en regulación emocional (DERS): Análisis factorial en una muestra colombiana. *Acta colombiana de psicología*, 19(1), 225-236. <http://www.dx.doi.org/10.14718/ACP.2016.19.1.10>
- Pilatti, A., Michelini, Y., i Pautassi, R. (2020). Juegos de apuestas en estudiantes universitarios: diferencias en impulsividad rasgo, distorsiones cognitivas y severidad en función del tipo de apuestas. *Rev. CES Psicología*, 13(2), 46-60. <http://dx.doi.org/10.21615/cesp.13.2.4>

- Plan Nacional sobre Drogas (2019). Informe sobre adicciones comportamentales 2020. Madrid: Ministerio de Sanidad. Disponible a https://pnsd.sanidad.gob.es/profesionales/sistemasInformacion/sistemaInformacion/pdf/2020_Informe_adicciones_comportamentales.pdf
- Rogier, G., Beomonte, S., i Velotti, P. (2019). Pathological personality facets and emotion (dys) regulation in gambling disorder. *Scandinavian journal of psychology*, 61(2), 262-270. <https://doi.org/10.1111/sjop.12579>
- Sánchez, M. T., Fernández-Berrocal, P., Rodríguez, J., i Latorre, J. M. (2008). ¿Es la inteligencia emocional una cuestión de género? Socialización de las competencias emocionales en hombres y mujeres y sus implicaciones. *Electronic journal of research in educational Psychology*, 6(2), 455-474. Disponible a <http://www.redalyc.org/articulo.oa?id=293121924011>
- Sancho, M., Gracia, M., Granero, R., González-Simarro, S., Sánchez, I., Fernández-Aranda, F., ... i Jiménez-Murcia, S. (2019). Differences in emotion regulation considering gender, age, and gambling preferences in a sample of gambling disorder patients. *Frontiers in psychiatry*, 625. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2019.00625>
- Torrado, M., Bacelar-Nicolau, L., Skryabin, V., Teixeira, M., Eusébio, S., i Ouakinin, S. (2020). Emotional dysregulation features and problem gambling in university students: a pilot study. *Journal of Addictive Diseases*, 38(4), 550-566. <https://doi.org/10.1080/10550887.2020.1800889>